

TROIŁO J.

*Początek szkolnictwa weterynaryjnego w Warszawie
i jego związek z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej SGGW*

The beginnings of veterinary education in Warsaw and its links with the faculty
of Veterinary Medicine of Warsaw Agriculture University

Opinie na temat protoplasty Wydziału Weterynaryjnego UW obecnie Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW, wśród znakomitych historyków weterynarii dr Aleksandra Perenca oraz dr Konrada Millaka były podzielone. Pierwszy uważał, że początek tego wydziału należy łączyć z powstałą w 1824 r. „Szkołą Weterynarii w Instytucie Agronomicznym” (Życie wet. 1951, nr 11–12, str. 233; maszynopis – „Dokumenty a słowa”); drugi zaś łączył go z „Szkołą niższych Weterynarzy” w Warszawie (Życie wet. 1952, nr 1, str. 9), powołując się na opinię w tej sprawie prof. Piotra Seifmana i prof. Franciszka Koziorowskiego. Należy podkreślić, że nasi dwaj historycy różnią się również co do nazwy jaką nosiła szkoła weterynaryjna w Burakowie. Dr K. Millak twierdził, że współczesny mu Wydział Weterynaryjny UW udaje się bez najmniejszej trudności powiązać z 1840 r. poprzez związki organizacyjne, osoby, przedmioty, miejsca, a nie z szkołą burakowską.

Osobiście potwierdzam opinię dr A. Perenca, że szkoła weterynaryjna powołana do życia w 1824 r. przy Instytucie Agronomicznym jest protoplastą obecnego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Swoją opinię opieram na faktach, na które wcześniej zwrócił uwagę dr A. Perenc („Dokumenty a słowa” – maszynopis) analizując te elementy, które wytypował przy określaniu ciągłości szkoły dr K. Millak.

Związki organizacyjne – są oczywiste. Weterynaryjna szkoła powołana do życia w 1824 r. wchodziła w skład Instytutu Agronomicznego protoplasty SGGW, w którego skład wchodzi obecnie Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Warszawie.

Osoby – założycielem i dyrektorem szkoły burakowskiej był Adam Antoni Rudnicki, którego nie spotykamy już w „Szkole niższych Weterynarzy” w 1840 r., ponieważ zmarł w 1838 r. Natomiast pierwszym dyrektorem tej szkoły był Fryderyk Jacob, piastujący stanowisko zastępcy nauczyciela weterynarii w szkole burakowskiej. Znajdujemy więc pewną ciągłość nauczania przez osoby.

Jeżeli chodzi o łączność „przez przedmioty” – to nie daje się wyprowadzić logicznej ciągłości, ponieważ nie wiemy co ze szkoły burakowskiej zostało przeniesione do szkoły powołanej do życia w 1840 r.

Jedna i druga szkoła były szkołami warszawskimi. Jako dowód, podawany przez dr A. Perenca niech posłuży zachowany, choć nie wypełniony formularz dyplomu, który nosi nagłówek: „Królestwo Polskie, Szkoła Weterynarii w Instytucie Agronomicznym”, w którym podano „Działo się w Mieście Stołecznem Warszawie dnia...”. Warszawskiego rodowodu szkoły z 1840 roku nikt nie podważał.

Elementem najistotniejszym w sporze dotyczącym odpowiedzi na pytanie kto był protoplastą obecnego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW jest fakt, że gdyby nie zamknięto szkoły burakowskiej na skutek powstania listopadowego, nie tworzone by szkoły w 1840 r. Przerwa w nauczaniu na polskiej ziemi była często powodowana powstaniami i wojnami. Szkolnictwo polskie zawsze się jednak odradzało sięgając do swych korzeni. Dla Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW są nimi „Szkoła Weterynarii w Instytucie Agronomicznym”, nazywana również „Instytutem Weterynarii”.